

Sygn. akt V CSK 537/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku "P. [...]" M. R., J. R.

sp.j. z siedzibą w W.

przy uczestnictwie T. [...] S.A. z siedzibą w K.

o ustanowienie służebności przesyłu,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 marca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy od postanowienia

Sądu Okręgowego w W.

z dnia 7 marca 2014 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestnika postępowania
kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca oparła wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na drugiej i czwartej z wymienionych przesłanek (art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c.), powołując się na rozbieżności orzecznicze odnoszące się do problematyki dobrej i złej wiary po stronie przedsiębiorstwa przesyłowego, dążącego do zasiedzenia służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów zachodzi wtedy, gdy określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się jeszcze wykładni bądź jego niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć, a dokonanie wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (zob. m.in. postanowienia: z dnia 10 kwietnia 2014 r., IV CSK 623/13, z dnia 24 kwietnia 2014, II CSK 600/13 oraz z dnia 10 października 2013 r., II UK 235/13 - nie publ.). Pomimo sugestii skarżącej, kwestia interpretacji pojęcia dobrej i złej wiary w sprawach o zasiedzenie służebności została już wielokrotnie wyjaśniana w orzecznictwie ze wskazaniem, że szczegółowa ocena zależy od okoliczności konkretnej sprawy. Taka też ocena legła u podstaw zaskarżonego orzeczenia.

Odwołanie się do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wymaga przedstawienia, w czym wyraża się ta "oczywista zasadność" oraz przytoczenia argumentacji wykazującej na to, że istotnie skarga jest oczywiście uzasadniona. Chodzi tu o wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2011, III PK 44/11, nie publ.). Argumenty przytoczone przez skarżącą nie wskazują na to, aby zaskarżone orzeczenie było dotknięte tego rodzaju kwalifikowanymi wadami.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[l.n]